

Milí farníci a vy, kdo navštěvujete kostel sv. Jakuba!

Dovoluji si vás všechny oslovit obvyklým způsobem, i když kostel sv. Jakuba aktuálně navštěvovat nemůžeme a setkáváme se o nedělích v jezuitském kostele či přes týden v kostele sv. Tomáše. Děkuji vám všem za ochotu snášet nepříjemnosti spojené s opravami našeho chrámu a věřím, že své společenství si uchováme, i když na návrat ke sv. Jakubovi si ještě víc než rok musíme počkat.

Ale jsem přesvědčen (a jsem rád, že to slyším i od některých z vás), že současná situace je také velkou nabídkou, především k tomu, abychom se učili víc prožívat svou víru společně s těmi, kdo za normálních okolností navštěvují sousední kostely. Osobně pro mě bylo velkou radostí slavení velikonoční vigilie v jezuitském kostele nebo svatodušní vigilie u sv. Tomáše. Také společnou přípravu biřmovanců vnímám jako velký dar.

Ve středu 29. června se při pontifikální bohoslužbě v 16 hodin v katedrále na Petrově ujme řízení brněnské diecéze otec biskup Pavel Konzbul. Zvu vás na tuto významnou chvíli života naší diecéze po 32 letech služby biskupa Vojtěcha, za kterou poděkujeme, a prosím vás o modlitbu za nového nástupce apoštolů v čele naší místní církve a jeho nejbližší spolupracovníky. Vzhledem ke snižujícímu se počtu kněží a dalším okolnostem bude muset dělat i nelehká a pro některé obyvatele diecéze bolestná rozhodnutí. Bez užší spolupráce mezi farnostmi to prostě nepůjde a ne vždy budeme mít to, na co jsme byli zvyklí, přímo „pod nosem“. Ale opravdu to vnímám také jako velkou šanci víc se učit žít jako velké spo-

lečenství církve, kde v nejlepším slova smyslu využíváme své dary k vzájemnému prospěchu a obohacujeme se na cestě víry.

Přeji vám všem pokojný a požehnaný čas prázdnin a dovolených. Ať na „dovolenou“ neodejde náš vztah s Bohem, spíše ať dostane nové impulsy a inspirace!

Jan Pacner, farář

Noc kostelů 10. 6. 2022

Případně mi velmi náročné snažit se věrně popsat průběh letošní Noci kostelů u sv. Jakuba. Asi to ani objektivně nelze – s každým příchozím do chrámu přichází nová linka jedinečné-

ho příběhu. Nicméně bych se alespoň v náznaku rád dotkl krásného hudebního doprovodu, který celému večeru postupně zajistily nejprve sbor Jakubák, pak dětská schola Jakubáček, slovenská schola a nakonec krásně zpívaný kompletář. Když se ozvala hudba, pozoroval jsem na návštěvnících jakousi touhu zastavit se a nechat na sebe ono „Neznámé“ působit.

Osobně mě ale hlouběji zasáhla trochu odlišná zkušenost.

Odpíchl bych se od jednoduché a velmi pravdivé věty, kterou jedna z návštěvnic pronesla hned na prahu opravovaného kostela: „Ježíš Maria, tady opravdu není co vidět...“. Když jsem onu paní uslyšel, čekal jsem, že se na podpatku otočí a půjde dál svou cestou. Ale – k mému velkému

(pokračování na str. 2)

Mé srdce touží

*Mé srdce touží
po pravdě
dej mi, Ji Pane
jako dar
nauč mne radost
rozdávat
a žít
křesťanský život
začínající věčností.*

Marie Veselá

Radostná zvěst Božího slova:

My všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem.

1 Kor 12,13

překvapení – se tak nestalo. Paní se spokojeně a velmi přirozeně začala procházet zaplachtovaným, prašným a zcela neobvykle vypadajícím kostelem... a cítila se tu, hodnoceno dle jejího vystupování, víc než dobře. Tato událost mě přivedla k následující otázce: proč se tu já, introvert, obklopen tolika neznámými lidmi, cítím stejně tak dobře jako ona?

Po chvíli rozvažování a soustředění se na tuto otázku se mi myšlenky rozutekly a já se začal rozhlížet po kostele. Jediné co jsem uviděl, byly plachty, holé zdi, lešení a všudypřítomné stavebníště. Zároveň si ale velmi dobře pamatuji Jakuba plného oné jednoduché

a přímé gotické krásy. Tyto dva pohledy se tehdy, v onen okamžik nepozornosti, proluly a mně došlo, že Jakub je teď – se všemi plachtami, prachem, stavenišťem –, tím nejlepším obrazem mého života. Ona rozestavěnost, nekompletnost kostela a mého života spolu začaly velmi úzce korelovat – a mě přestala ta druhá zneklidňovat. Najednou jsem zahlédl jakoby „zhmotněnou“ onu základní duchovní skutečnost Církvi nazvanou princip graduality.

Co napsat „moudrého“ na závěr? Možná jen přání, aby se i vám náš Bůh někdy takto trochu poodhalil.

Petr Tesař, foto Adam Kulišta

K opravám našeho kostela

Vážení farníci!

Kostel je nyní zakrytý lešením se sítěmi. Ač jsme takovou variantu (všechno lešení naráz) neočekávali, musím upřímně říct, že díky tomu víme skutečný rozsah poškození a především poprvé můžeme navrhnout metodu oprav v celém rozsahu lodi. Konkrétně kamenných prvků zakončujících opěrné pilíře lodi.

K dnešnímu dni máme demontovaných všech 20 kamenných nebo betonových kytek na opěracích lodi. Váha jedné je 120–150 kg. Jsme rádi, že jsme se rozhodli pro tento krok. Zjistili jsme totiž, že krčky, které byly pod kytami, jsou z velké části tak degradované, že by do budoucna hrozilo zřícení těchto kytek. Náhled na opravu kamenných prvků se tak začíná měnit z restaurování na záchranu rozpadajícího se kostela. Havarijní stav je sice zažehnan demontáží a stabilizací kytek, ale čeká nás rozhodnutí, jak postupovat dál. Na nás, jako na lidech, kteří mají zodpovědně přistoupit k nastalé situaci, je, abychom rozhodli o adekvátním řešení. Varianty jsou různé a jednu vybereme. A věřte, že to nebude jednoduché rozhodnutí. Tentokrát hlavní roli nehrají peníze ani čas. Především jde o bezpečnost lidských životů! Peníze budeme shánět. Čas budeme hledat.

V krovu již máme asi třetinu vyměněných nebo protézovaných trámů. Překvapily nás výztužné ondřejské kříže, které byly na mnoha místech prohnílé, což nešlo dost dobře prozkoumat. S uznáním mým i památkové péče však tesaři odvedli skvělou práci s protézováním a dřevěným čepováním. I když jde o vícepráce, jsme rádi, že mů-

žeme v budoucnu při prohlídkách krovu prezentovat precizní práci zhotovitele.

30 % bednění pod stávající měděnou krytinou jsme dle původních návrhů chtěli ponechat jako doklad o opravách v minulém století. Přesto jsme byli nuceni i tuto část demontovat, protože byla provedena špatně. Zkosené hrany bednění totiž byly ve špatném sklonu a firma by tak nemohla převzít odpovědnost a záruky na novou měděnou krytinu. Dá se tak s úsměvem říct, že i v dobách minulých docházelo k šlendriánství a chybám.

Obrovskou radost nakonec máme s prvními osazenými vitrážemi v oknech. I díky zjištěným skutečnostem o nemožnosti vrátit po demontáži provizorní skleněné tabule jsme se v prosinci loňského roku domluvili s projektanty i s památkovou péčí na změně přístupu k zasklení – konkrétně vitrážovým zasklením pomocí čtverců nako-so. Barevně jsme se snažili o teplé zabarvení, které však ponechá typickou světlost interiéru kostela. Zároveň však zjemňujeme a rozdělujeme velkou, nepatřičnou, prostou a čirou plochu provizorního zasklení. Vitráže zároveň korespondují s podlahou geometricky, s nátěrem interiéru barevně a především na sebe neupoutávají pozornost, kterou přenechávají baroknímu mobiliáři, obrazům, sochám, oltářům a dalším již restaurovaným prvkům.

Přes všechny obtíže s tvrdou realitou zjištěných poškození ještě navíc umíme vycházet s majiteli okolních restaurací, kteří si zaslouží obrovský respekt. A v neposlední řadě s organizátory právě probíhajících letních koncertů za presbytářem kostela. Určitě jste si

všimli zapuštěného pódia pod naše lešení.

A průběžně jsme v úzkém kontaktu a jednáních se zastupiteli a úředníky městské části Brno-střed – na jejich postoji a konání bude velmi záležet rychlost, kvalita, ale také klidný a bezpečný průběh oprav. Chceme, abychom společně viděli stejný cíl.

Prosím o vaše modlitby při našich jednáních a rozhodováních. A za jednotlivé řemeslníky. To oni jsou reálnou hlavou, rukou i srdcem, co zanechá stopu na kostele sv. Jakuba.

Aleš Tafar, manažer projektového týmu

A opět synoda...

Naši milí „synodáci“ a nejen vy. V tomto roce jsme společně rokovali a probírali různá zadaná i nezadaná témata v synodním procesu. Určitě to byl významný krok, který jsme dosud nezažili, abychom se mohli volně a svobodně vyjadřovat k různým otázkám, které hýbají současným světem. Výstupy těchto mudrování jsme zaslali na biskupství a opraváři schopný tým 3 odborníků zpracoval během měsíce výstupy z 557 skupin naší diecéze. To vše je přehledně zpracováno do prezentace, se kterou jsme byli 7. května v brněnské katedrále seznámeni.

Setkání bylo velice zajímavé, z celé naší diecéze se sešlo okolo 80 koordinátorů a moderátorů. Rádi bych vás seznámili s obsahem této prezentace, na kterou vás srdečně zveme.

S otcem Janem jsme se domluvili na druhý čtvrtek v září, a to 8. září, na svátek narození Panny Marie v 19.45 h v sále na faře.

Jste zváni všichni členové skupinek i ostatní, kteří mají zájem.

Helena Můčková (koordinátor)

Babička

Název tohoto drobného zamyšlení mě napadl okamžitě. Krátce a jednoduše. A to i přesto, že s tímto slovem má velká část z nás spojenou tolikrát vyzdvihovanou knihu ze Starého bělidla. A vlastně proč ne? I já bych teď chtěl vyzdvihnout skromný a nenápadný život svojí babičky, od jejíž smrti uplyne v červnu právě pět let.

Moje babička Zdeňka se mně okamžitě vybavila jako první asociace, když jsme na nedávné schůzce rodin Schönstattského hnutí nastolili otázku o smyslu života, o tom, co po nás Bůh vlastně v konečném důsledku chce, jaké je naše povolání a podobná složitá témata. Jako každý člověk, v církvi i mimo ni, o tom moje babička určitě se skrytu duše hodně přemýšlela. Ale hlavně konala, každým dnem, týdnem, po mnoho let. Byla vždy laskavá a pokorná, klidná síla, pro kterou bylo největším potěšením vidět štěstí svých blízkých. Osud ji nešetřil, trpělivě se doma starala současně o nemocnou maminku i svého manžela, mého dědečka, který by v domácí péči v terminálním stádiu rakoviny. Babička ho přežila o více než 30 let. A bylo to nové, další období života. Ještě plná sil procestovala se svými dcerami půl Evropy, ale nejlépe jí bylo doma, mezi svými, v rodině. Slovo tchýně, které má v češtině tak trochu pejorativní význam, se u nás nikdy nepoužívalo. Můj otec (a že si zrovna nepotrpí na zjemnělé mravy) ji vždy oslovoval „maminko“ a nikdy jí nepřestal vykat. Ono to mělo svůj důvod, během dospívání se táta navždy rozešel se svojí matkou, a babička Zdeňka ho po svatbě mých rodičů přijala jako za vlastního.

Babička zemřela v červnu 2017 ve věku 92 let. Zemřela doma, v klidu, obklopená svojí rodinou a laskavou péčí sester z domácího hospice diecézní charity Hradec Králové. Byli jsme těch několik posledních dní s ní střídavě všichni, seděli jsme u postele, dali jsme si „u babičky“ kávu nebo sklenici piva. Přesně jako za našich rodinných sešlostí, kdy babička sedávala mezi námi a vždy raději poslouchala, než mluvila, ale její trefné poznámky stály vždy za to. Oba se ženou pocházíme z „nevěřících“ rodin. Babička nikdy náboženství nepraktikovala, ale když jsme zjistili, že byla pokřtěna, rozhodli jsme se přivolat kněze, aby jí udělil Svátost nemocných. Babička už nemohla moc mluvit, ale posunky souhlasila. Měli jsme z toho se ženou velkou radost, kromě toho, že byla na smrtelné posteli smířena se všemi svými blízkými, pevně doufáme, že tímto posledním úkonem byla na setkání s naším Pánem připravena. Když odešla, nikdo po ní nic významného nezdědil, ale nikdo se také kvůli dědictví nerozhádal. Navždy nám bude vzorem toho, kam by měl život směřovat, protože na smrtelné posteli se vše smrskne jen do několika málo věcí a většina toho, za čím se člověk kdy honil, přestane mít význam.

V knize „Jezuitský návod (téměř) na všechno“ radí James Martin tak trochu drsným způsobem, že když stojíme v životě před velice vážnými a složitými rozhodnutími, můžeme si sami sebe představit o mnoho let později, jak bychom se rozhodli na smrtelné posteli. A já budu vždy vidět svou babičku.

Odpočinutí věčné dej jí Pane, světlo věčné ať jí svítí, nechť odpočívá v pokoji. Amen.

Martin Chadima

Bohoslužby o prázdninách

O prázdninách bude pro naše jakubské společenství pokračovat režim bohoslužeb, který se ustálil během zavření chrámu sv. Jakuba, tedy:

Neděle – v jezuitském kostele Nanebevzetí P. Marie:

7:30 (pro „ranní ptáčata“, většinou slouží jezuité), **9:00** (hlavní farní mše) a **19:00 (SK)**

Pondělí–pátek – vždy v kostele sv. Tomáše (včetně prvních pátků):

7:00 (zajišťuje farnost sv. Tomáše), **19:00** („naše“ mše)

Mše sv. v 17:30 hod. od pondělí do pátku během prázdnin nejsou.

Nikodémova noc o prvních pátcích během prázdnin není.

Sobota – v kostele sv. Tomáše:

8:00, 17:30 (s nedělní platností)

Jiný pořad bohoslužeb:

Úterý 5. 7. –

slavnost sv. Cyrila a Metoděje:

9:00 – kostel sv. Tomáše

Další možnosti:

7:45, 17:30 – kostel sv. Tomáše

12:15 – jezuitský kostel

Mše sv. v 19:00 není.

Pondělí 15. 8. –

slavnost Nanebevzetí P. Marie

12:15 – jezuitský kostel –

pozdání k poutní slavnosti a oslavě Dne Brna

19:00 – kostel sv. Tomáše

Zážitek z prvního svatého přijímání

12. června 2022 v kostele Nanebevzetí Panny Marie u jezuitů

Na první svaté přijímání jsem se těšila už dlouho, protože moje věrná kamarádka Rebecka, se zároveň připravovala na svůj křest, a já jsem vždy byla pouze na křtu miminek.

Byla jsem velmi zvědavá, jak tento obřad bude probíhat. Byl krásný. I moji kamarádi, kteří se s námi připravovali, byli zvědaví jako já. Všichni jsme byly krásně oblečení a těšili se na první setkání s Pánem Ježíšem.

Na tento den, budu mít krásné vzpomínky a věřím, že Pán Ježíš půjde se mnou i s mými kamarády po naší cestě životem.

Maruška

foto Jakub Vrhel

Z kalendáře: prázdniny 2022

Věnujte pozornost místům bohoslužeb a změněným časům nedělních mší!

Datum	Hodina	Co nás čeká	Místo
<u>Bohoslužby jakubské farnosti o prázdninách 2022:</u>			
Pondělí–pátek: 19.00 kostel sv. Tomáše, sobota 8.00 kostel sv. Tomáše, neděle 9.00 a 19.00 (SK) jezuitský kostel.			
<i>Výjimka – slavnost sv. Cyrila a Metoděje 5. 7. – viz níže.</i>			
St	29. 6.	Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů, hlavních patronů brněnské diecéze	
	16.00	pontifikální mše sv., při ní slavnostní uvedení biskupakatedrála	
		Pavla Konzubla do služby diecézního biskupa	
	19.00	mše sv.sv. Tomáš	
Ne	3. 7.	14. neděle v mezidobí – mše sv. 9.00 a 19.00 (SK)jezuité	
Út	5. 7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy – doporučený svátek	
		mše sv. 7.45, 9.00, 17.30, mše v 19 hod. nenísv. Tomáš	
Ne	10. 7.	15. neděle v mezidobí – mše sv. 9.00 a 19.00 (SK)jezuité	
Po	11. 7.	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy	
		Adorační den farnosti – adorace 16.00–18.00kaple fara	
So	16. 7.	Památka P. Marie Karmelské	
Ne	17. 7.	16. neděle v mezidobí – mše sv. 9.00 a 19.00 (SK)jezuité	
Pá	22. 7.	Svátek sv. Marie Magdalény	
So	23. 7.	Svátek sv. Brigity, manželky a řeholnice, patronky Evropy	
Ne	24. 7.	17. neděle v mezidobí – mše sv. 9.00 a 19.00 (SK)jezuité	
Po	25. 7.	Svátek sv. Jakuba, patrona našeho chrámu	
Ne	31. 7.	18. neděle v mezidobí – mše sv. 9.00 a 19.00 (SK)jezuité	
So	6. 8.	Svátek Proměnění Páně	
Ne	7. 8.	19. neděle v mezidobí – mše sv. 9.00 a 19.00 (SK)jezuité	
Út	9. 8.	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy	
St	10. 8.	Svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka	
Ne	14. 8.	20. neděle v mezidobí – mše sv. 9.00 a 19.00 (SK)jezuité	
Po	15. 8.	Slavnost Nanebevzetí P. Marie – doporučený svátek, Den Brna	
	12.15	slavnostní poutní mše sv.jezuité	
	19.00	mše sv.sv. Tomáš	
Ne	21. 8.	21. neděle v mezidobí – mše sv. 9.00 a 19.00 (SK)jezuité	
St	24. 8.	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola	
Ne	28. 8.	22. neděle v mezidobí – mše sv. 9.00 a 19.00 (SK)jezuité	
Pá	2. 9.	19.00 mše sv. po ní do 21.00 Nikodémova nocjezuité	
Ne	4. 9.	23. neděle v mezidobí – mše sv. 9.00 a 19.00 (SK)jezuité	

Špetka humoru od jáhna Josefa:

Policista přistoupil k autu, které právě zastavilo u chodníku a ptá se řidiče: „Jak to, že nemáte stěračce?“ „Sundal jsem je, abyste za ně nemohl dát pokutový lístek.“

Když holič už potřetí řízl zákazníka břitvou, požádal muž v křesle o sklenici vody a začal kloktat. „Co to děláte?“ zajímal se holič. „Ale nic,“ zamumlal zákazník, „jen jsem se chtěl přesvědčit, jestli nemám díru v krku.“

Jedna paní dostane papouška, který je velmi nevychovaný, mluví sprostě, nadává a uráží. Té dámě pořád opakuje: „Chcípni, ty stará čarodějnice! Chcípni, ty stará čarodějnice!“ Paní se ho snaží všemožně převychovat, ale bezvý-

sledně. Svěřil se s tím svému zpovědníkovi. Otec jí poradil: „Já bych měl řešení vašeho problému. Mám ve své komůrce velmi zbožného papouška, který recituje ranní chvály, večerní chvály a někdy i přímlynné modlitby. Půjčím vám ho, posadte ho vedle toho svého, třeba na něj bude mít blahodárný vliv.“ Jak řekli, tak udělali. Za několik dní přijde paní zase do zpovědnice. „Tak jak se mají naši opeřenci?“ ptá se farář. Paní na to: „Katastrofa, otče...“ „Jak to, co se děje?“ „Právě, že nic. Můj papoušek dál neochvějně opakuje. Chcípni ty stará čarodějnice!“ „Cože?“ „A co říká ten můj?“ „Odpovídá mu: Prosíme tě, vyslyš nás!“

Úklid v kostele sv. Tomáše o prázdninách

V kostele sv. Tomáše, kde jsme hosté, probíhá úklid vždy v pondělí. Uklízí se i o prázdninách, proto musíme tuto službu zajistit.

Pro naši farnost to znamená jednou za 14 dní po večerní mši svaté.

O prázdninách jsou to tyto dny: **4. 7., 18. 7., 1. 8., 15. 8., 29. 8.**

Prosím, počítejte s tím. Děkuji.

jáhén Josef